

Forslag til Beslutning af Rigsdagen:

Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Statsregnskabet for Finansaaret 1888—89.

vedtoges med 28 Stemmer mod 13.

**Formanden:** Denne Sag vil nu ogsaa blive tilstillet Folketinget for at fremmes der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forfatterret, Kunstnerret og Eneret til Fotografier.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2875 ff.)

Sagen jattes under Forhandling.

**Goos:** Jeg antager, at man fra mange Sider, ja, jeg haaber fra alle Sider, vil kunne være villig til at yde den højt-ærede Kultusminister stor Tak for det Forslag, som her er forelagt, baade paa Grund af dets Indhold, og fordi det i det hele er svarende til Forholdenes Krav. Saaledes som Lovgivningen om Forfatter- og Kunstnerret og de andre Forhold, som Lovforslaget omhandler, for Tiden er, lider den af en stor formel Skabank, idet Hovedloven, den oprindelige Lov om Forfatter-Forhold af 1857, har faaet saa mange Tillæg ved enkelte Love, handlende om enkelte Forhold, og skilte fra de øvrige Anliggender, som dette Lovforslag medtager, at det er forbundet med noget Besvær at finde sig til Rette deri. Det har derved heller ikke kunnet undgaas, at der er blevet Punkter, hvor der er en Disharmoni og indbyrdes Uoverensstemmelse, som i og for sig er uheldig og unaturlig. — Dernæst har vor gældende Lovgivning paa disse Omraader ogsaa reelle Mangler, og man maa sige, at der er Punkter, hvor den ikke er fulgt med Udviklingen, saaledes som den ellers overalt er gaaet frem, og saaledes som det kræves af de Forhold, som efterhaanden optaa og udvikle sig paa disse Omraader, for Eksempel i Retning af en Benyttelse af Landsværter, som ikke tidligere har været kendt og ikke tidligere har været i Brug, men hvor der dog ganske naturligt maa være samme Krav paa retlig Beskyttelse, som ved den, der tid-

ligere har været kendt og brugt. Ganste særlig viser denne reelle Mangel i vor Lovgivning paa dette Omraade sig deri, at den paa et vigtigt Punkt er af den Beskaffenhed, at den forhindrer Danmark i at tiltræde den Konvention, som blev sluttet i Bern mellem en Række europæiske Lande, og som gaar ud paa ved almindelige Regler at gøre denne Beskyttelse fælles og international, hvad man paa Forhaand maa have en Følelse af er naturligt og rigtigt. Under disse Forhold er det vistnok meget tidssvarende, at et saadant Forslag er blevet udarbejdet og forelagt, og jeg kan ikke andet end ønske det alt Held paa dets videre Bane, ikke fordi jeg tror, at derved er for bestandig Udviklingen paa dette Omraade standjet eller færdig eller affsluttet. Det er den ganske vist ikke. Saa længe der paa disse Forholds Omraade er Kester af noget, som enhver kan tage og føle paa er rent positivt, Tidsbegrænsninger, som til en vis Grad ere villaarlige, tror jeg ogsaa, man maa være belavet paa, at Fordringerne ville stige, og at Udviklingen vil føre til endnu fyldigere Retsregler angaaende de interesserede Parters Retsstilling end dem, som dette Lovforslag byder. Den Omstændighed, at det saaledes, efter hvad jeg skønner, kun er et Stadium paa en længere og videre Udviklings Bane, som dette Lovforslag, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil betegne, er naturligvis ingen Grund til, at man ikke skulde søge, ja endogaa af al Magt søge at faa det gennemført, thi det er utvivlsomt, at det vil betegne et meget stort Fremskridt i vor Lovgivning.

Med Hensyn til dette Fremskridt vil jeg fremhæve et Hovedpunkt, hvor mange maaftte paa Forhaand kunne stille sig lidt vaklende og tvivlende, og hvor mange have været vaklende og tvivlende, men hvor jeg tror, at Lovforslaget utvivlsomt har det, som den almindelige Retsfølelse og Retsfærdighed kræver, og som tillige, tror jeg, er i Danmarks velforstaede Interesse. Det er nemlig den nye Hovedregel, som Lovforslaget vil indføre for Forfatteres Vedkommende, at de skulde have Beskyttelse, ikke blot mod Eftertryk men ogsaa imod Oversættelser, hvad den hos os nu gældende Lovgivning jo ikke kender. Dette Spørgsmaal har en ikke saa lille Historie hos os, om der bør være Beskyttelse for Forfattere imod Oversættelser. Det vil naturligvis interessere danske Forfattere med Hensyn til de Oversættelser af deres Skrifter til fremmed Sprog, der finde Sted, men det er ganske naturligt og rigtigt, at man ikke mindre maa se paa fremmede Forfatteres Interesse med Hensyn til dette